

Nachádzanie radosti skrze láskyplnú službu

Starší M. Russell Ballard

Kvórum dvanástich apoštolov

Bratia a sestry, dúfam, že tí z vás, ktorí ste v Salt Lake na návšteve si urobíte čas a potešíte sa farbami a vôňami krásnych jarných kvetov obklopujúcich chrám v Salt Lake.

Jar prináša obnovenie svetla a života – pripomína nám znova raz skrze cyklus období, život, obeť a vzkriesenie nášho Pána a Vykupiteľa, Ježiša Krista; lebo všetky veci vydávajú svedectvo o ňom (pozri Mojžiš 6:63).

Naproti tomuto krásnemu pozadiu jari a symboliky nádeje stojí svet neistoty, spleť a zmätok. Požiadavky každodenného života – vzdelanie, práca, výchova detí, cirkevná služba a povolania, svetské činnosti a dokonca bolesť a smútok z neočakávanej choroby a tragédie – nás môžu ubíjať. Ako sa môžeme oslobodiť z tejto zamotanej pavučiny životných výziev a neistôt a nájsť pokoj duše a šťastie?

Často sme ako mladý obchodník s Bostonu, ktorý v roku 1849, ako príbeh pokračuje, bol polapený žiarom Kalifornskej zlatej horúčky. Predal všetok svoj majetok, aby hľadal bohatstvo v riekach Kalifornie, o ktorých mu bolo povedané, že sú v nich zlaté nuggety také veľké, že ich jeden len ťažko odnesie.

Deň za nekonečným dňom ponáral mladý muž panvicu na ryžovanie do rieky a vyťahoval ju prázdnu. Jedinou odmenou mu bola rastúca hromada kameňov. Sklamáný a zlomený, bol pripravený skončiť, keď mu jedného dňa starý, skúsený hľadač povedal: „To je teda riadna hromada kameňov čo si tu nazhromaždil, chlapče.“

Mladý muž odpovedal: „Zlato tu nie je. Idem späť domov.“

Prechádzajúc kopu kameňov, starý hľadač povedal: „Ale tu je zlato. Musíš len vedieť, kde ho nájsť.“ Zodvihol dva kamene a udrél nimi o seba. Jeden z kameňov pukol a odhalil niekoľko vločiek zlata, ktoré sa trblietali na slnku.

Pozerajúc na vydúvajúci sa kožený mešec na opasku hľadača, mladý muž povedal: „Ja hľadám nuggety veľké asi ako tvoj mešec, nie akési malé vločky.“

Starý hľadač podal mešec mladému mužovi, ktorý nazrel dnu očakávajúc, že uvidí niekoľko veľkých nuggetov. Zarazilo ho, keď zistil, že mešec je naplnený tisíckami vločiek zlata.

Starý hľadač povedal: „Synu, zdá sa mi, že si tak veľmi zaneprázdnený hľadaním veľkých nuggetov, že si zabúdaš naplňať mešec týmito drahocennými zlatými vločkami. Trpezlivosť pri zbieraní týchto malých vločiek mi priniesla veľké bohatstvo.“

Tento príbeh dokresľuje duchovnú pravdu, ktorú Alma učil svojho syna Helamana: Malými a prostými vecami sa uskutočňujú veci veľké; a malé prostriedky ... Pán používa ... a uskutočňuje spásu mnohých duší (pozri Alma 37:6 – 7).

Bratia a sestry, evanjelium Ježiša Krista je jednoduché, nezáleží ako veľmi sa ho snažíme robiť komplikovaným. Máme sa snažiť udržiavať naše životy podobne jednoduché, nezadlžené vonkajšími vplyvmi, zamerané na tie veci, na ktorých záleží najviac.

Ktoré sú tie drahocenné, jednoduché veci evanjelia, ktoré prinášajú jasnosť a cieľ do našich životov? Ktoré sú tie malé vločky zlata evanjelia, ktorých trpezlivé zhromažďovanie počas nášho života nás odmení dokonalým pokladom – darom večného života?

Verím, že je tu jedna jednoduchá, ale hlboká – dokonca božská – zásada, ktorá zahŕňa v celom rozsahu evanjelium Ježiša Krista. Ak bezvýhradne prijmeme a učiníme túto zásadu cieľom a zmyslom našich životov, očistí a posväťí nás tak, aby sme raz mohli žiť znova v prítomnosti Boha.

Spasiteľ hovoril o tejto zásade, keď odpovedal farizejovi, ktorý sa pýtal: „Majstre, ktoré je veľké prikázanie v zákone?“

Odpovedal mu: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou.

To je veľké a prvé prikázanie.

A druhé je mu podobné: Milovať budeš blížneho ako seba samého“ (Matúš 22:36 – 39).

Je to iba vtedy, keď milujeme Boha a Krista celým svojím srdcom, dušou a myslou, keď sme schopní zdieľať túto lásku s našimi blíznymi skrze činy láskavosti a služby – to je spôsob ako by Spasiteľ miloval a slúžil všetkým nám, ak by bol dnes medzi nami.

Keď nás obklopuje oná čistá láska Kristova – alebo pravá láska – myslíme, cítime a konáme podobnejšie tomu, ako by cítili a konali Nebeský Otec a Ježiš. Naša motivácia a úprimná túžba je podobná tej Spasiteľovej. O túto túžbu sa so Svojimi apoštolmi podelil v predvečer Svojho ukrižovania.

Povedal: „Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali; ako som vás ja miloval ...“

Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať“ (Ján 13:34 – 35).

Láska, ktorú Spasiteľ opisuje je aktívna láska. Nie je manifestovaná skrze obrovské a heroické skutky, ale radšej skrze jednoduché činy láskavosti a služby.

Je nespočetne veľa spôsobov a okolností, kedy môžeme slúžiť druhým a milovať ich. Rád by som vám niekoľko navrhol.

Po prvé, pravá láska začína doma. Jedna z najdôležitejších zásad, ktorá má riadiť každý kresťanský domov je aplikovať zlaté pravidlo – Pánove napomenutie, že „čokoľvek chcete, aby vám ľudia činili, čiňte im aj vy“ (Matúš 7:12). Premýšľate nachvíľu a predstavte si, ako by ste sa cítili na ich mieste, ak by na vás padali neláskavé, bezohľadné slová či činy. Svojim príkladom naučme členov svojej rodiny, aby sa vzájomne milovali.

Na druhej strane máme veľa príležitostí slúžiť v Cirkvi. Naše zbory a pobočky majú byť miestom, kde sa vždy využíva toto zlaté pravidlo v našich slovách a činoch voči druhým. Tým, že budeme zaobchádzať s druhými láskavo, hovoriť slovami podpory a povzbudenia a budeme citliví voči potrebám druhých, môžeme pomôcť vytvoriť jednotu medzi členmi zboru. Kde existuje pravá láska, tam nie je priestor pre ohováranie či neláskavé slová.

V niektorých prípadoch sa môžu členovia zboru, ako dospelí tak mladí, zjednotiť pri zmysluplnej službe, ktorá by požehnala životy chorých či starších členov. Iba pred dvoma týždňami prezident územia Južná Amerika severozápad, starší Marcus B. Nash, sedemdesiatnik, hlásil, že tým, že prideliť „silným na duchu tých, ktorí boli slabí“ tak zachránili stovky neaktívnych dospelých a mladých. Skrze lásku a službu – „jeden za druhým“ prichádzajú späť. Tieto činy vytvoria pevné a trvácne putá medzi tými, ktorí sa zúčastnia – ako medzi tými, čo pomáhajú, tak aj medzi tými, ktorým je pomáhané. Veľa vzácných spomienok sa vytvára na podobných podujatiach služby.

Keď sa pozerám späť na svoju 42 ročnú službu v Cirkvi, niektoré z mojich najintenzívnejších spomienok sú na časy, kedy som spolu s ostatnými členmi zboru pomáhal niekomu, kto to potreboval.

Napríklad, spomínam si, keď som ako biskup spoločne pracoval s viacerými členmi môjho zboru na čistení silážnej jamy na zborovej sociálnej farme. Toto nebola príjemná úloha! Neaktívny brat, ktorý nebol v Cirkvi po mnoho rokov, bol pozvaný, aby sa k nám pridal. Vďaka láske a priateľstvu, ktoré cítil v ten smradľavej silážnej jame, sa vrátil späť do Cirkvi a neskôr bol spečatený v chráme so svojou manželkou a deťmi. Naše priateľstvo vytvorené pri službe požehnalo jeho deti, vnúčatá a teraz aj pravnúčatá. Mnohí z nich slúžili na misii, mali svadbu v chráme a vychovávajú večné rodiny – dobrá práca skrze jednoduchý čin – malú vločku zlata.

Ďalším miestom, kde môžeme slúžiť sú naše komunity. Čistým vyjadrením lásky a záujmu sa môžeme napriahnuť k tým, ktorí potrebujú našu pomoc. Mnohí z vás ste si na seba obliekli tričká „Pomáhajúcich rúk“ a neúnavne pracovali na úľave trpiacim a na krásnení komunity. Mladí slobodní dospelí v kole Sendai v Japonsku nedávno poskytli službu pri vyhľadávaní členov po devastujúcom zemetrasení a cunami. Existuje nespočetne veľa spôsobov ako slúžiť.

Skrze našu srdečnú láskavosť a službu si môžeme vytvoriť priateľov z tých, ktorým slúžime. Z týchto priateľstiev prichádza lepšie porozumenie našej oddanosti evanjeliu a túžba naučiť sa viac seba.

Môj dobrý priateľ, Starší Joseph B. Wirthlin, hovoril o moci tejto zásady, keď povedal:

„Láskavosť je esenciou veľkosti ... je to kľúč, ktorý otvára dvere a formuje priateľov. Obmäkčí srdcia a utvára vzťahy, ktoré pretrvávajú po celý život“ („The Virtue of Kindness“, *Liahona*, máj 2005, 26).

Ďalším spôsobom, ktorým môžeme slúžiť deťom Nebeského Otca je skrze misionársku službu – nie iba ako misionári na plný úväzok, ale tiež ako priatelia a susedia. Budúci rast Cirkvi sa nebude konať iba skrze klopanie na cudzie dvere. Bude sa konať vtedy, keď členovia, spolu s misionármi, naplnení láskou Božou a Kristovou, rozpoznajú potreby a odpovedia tým, ktorí sú v núdzi v duchu charitatívnej služby.

Keď toto budeme činiť, bratia a sestry, otvorení v srdci budú cítiť našu úprimnosť a lásku. Možno budú chcieť vedieť o nás viac. Potom a iba potom bude Cirkev rásť a naplní zem. Toto nemôže byť uskutočnené iba skrze samotných misionárov, ale vyžaduje si to záujem a službu každého člena.

Pri všetkej našej službe potrebujeme byť vnímaví k nábádaniam Ducha Svätého. Ten tichý, jemný hlas nám dá vedieť, kto potrebuje našu pomoc a čo môžeme urobiť, aby sme im pomohli.

Prezident Spencer W. Kimball povedal: „Je nevyhnuté, aby sme si v kráľovstve navzájom slúžili... Veľmi často pozostávajú naše činy služby z jednoduchého povzbudenia či poskytnutia ... pomoci s bežnými úlohami, ale aké skvelé dôsledky z toho môžu vyplynúť ... z malých, ale premyslených skutkov!“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 82).

A prezident Thomas S. Monson radí: „Potreby druhých sú stále prítomné a každý z nás môže niečo urobiť, aby niekomu pomohol. ... Iba ak stratíme sami seba v službe druhým, nemá náš vlastný život žiadny zmysel“ („Čo môžem dnes pre niekoho urobiť?“, *Liahona*, november 2009, 85).

Bratia a sestry, rád by som vám znova pripomenul, že najdôležitejšia vlastnosť Nebeského Otca a Jeho Milovaného Syna, po ktorej by sme mali túžiť a vyhľadávať ju, aby sme ju mali vo svojom živote je dar pravej lásky, čistej lásky Kristovej (porzi Moroni 7:47). Tento dar je zdrojom našej lásky a služby druhým – tak ako činil Spasiteľ.

Prorok Mormon nás učil o tomto vrcholne dôležitom dare a povedal nám ako ho môžeme obdržať:

A preto, milovaní bratia moji, modlite sa k Otcovi z celej sily srdca, aby ste mohli byť naplnení touto láskou, ktorú dáva všetkým, ktorí sú pravými nasledovníkmi Syna jeho, Ježiša Krista; aby ste sa mohli stať synmi Božími; aby sme, keď sa zjaví, boli ako on, lebo ho budeme vidieť takého, aký je; aby sme mohli mať túto nádej; aby sme mohli byť očistení tak, ako je čistý on (pozri Moroni 7:48).

Veľké veci sa uskutočňujú skrze malé a jednoduché veci. Ako malé vločky zlata nazbierané častom do veľkého bohatstva, naše malé a jednoduché činy milosrdenstva a služby sa nazbierajú na poli nášho života s láskou k Nebeskému Otcovi, oddanosťou Pánovi Ježišovi Kristovi a pocitom pokoja a šťastia vždy, keď sa napriahneme jeden k druhému.

Keď prichádzame do tohto veľkonočného obdobia, kiež preukazujeme našu lásku a vďačnosť za Spasiteľovu zmiernu obeť skrze naše jednoduché, súcitné činy služby našim bratom a sestrám doma, v cirkvi a v našich komunitách. O toto sa pokorne modlím, v mene Ježiša Krista, amen.